

22 Ιουλίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΣΕΡΓΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 362/84)

5 *Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή της ισότητας — Σύνταγμα, Άρθρο 28 —
Προϋποθέτει όμοιες καταστάσεις — Άρνηση παραχώρησης κρατικής
γης — Παράπονο ότι σε άλλες περιπτώσεις παρεχωρήθη κρατική γη —
Τα γεγονότα στις άλλες αυτές περιπτώσεις ήσαν διαφορετικά απ' ότι
στην παρούσα περίπτωση — Η αρχή της ισότητας δεν βοηθεί την
Αιτούσα.*

10 *Πράξεις ή αποφάσεις εν τη εννοία του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος —
Παραχώρηση ιδιωτικής περιουσίας του κράτους — Η τελική σύμβαση
είναι αστικής φύσεως, αλλά εφόσον η απόφαση λαμβάνεται μετά από
ειδικήν προκαθορισμένη διοικητική διαδικασία, αποτελεί εκτελεστή
πράξη.*

15 *Η υπόθεση αυτή αφορά άρνηση παραχώρησης ιδιωτικής κρατικής
περιουσίας. Η Αίτηση είχε υποβληθεί σύμφωνα με την κυβερνητική
πολιτική (αποφάσεις Υπουργικού Συμβουλίου 8624, 8787, 6408 και
13627).*

20 *Η προδικαστική ένσταση, ότι η απόφαση δεν υπόκειται στον
Ακυρωτικό Έλεγχο, διότι αφορά την ιδιωτική περιουσία του κράτους
και οι καθ' ων η Αίτηση ενήργησαν ως fiscus, απορρίφθηκε, με βάση την
νομική αρχή, που φαίνεται στο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα.*

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίφθηκε απ'ενός μεν, διότι το παράπονο της Αιτούσης για δυσμενή μεταχείριση δεν θεμελιώθηκε, απ'ετέρου δε, διότι η απόφαση ήταν δεόντως αιτιολογημένη.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα. 5

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης του Υπουργικού Συμβουλίου να παραχωρήσει στην αιτήτρια μέρος της κρατικής γης με αρ. 80/1/1 του Χωρομετρικού Σχεδίου 45/43 του χωριού Έμπα στην Επαρχία Πάφου. 10

Α. Μαρκίδης, για τον Αιτητή. 15

Κλ. Θεοδούλου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή της αυτή η αιτήτρια ζητά την πιο κάτω θεραπεία:- 20

“1. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η Διοικητική Πράξη και/ή Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που κοινοποιήθηκε σ'αυτήν με επιστολή, ημερομηνίας 3 Μαΐου 1984. (Τεκμήριο Α), και με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση για παραχώρηση σ'αυτήν μέρους της κρατικής γης με αριθμό τεμαχίου 80/1/1 το Χωρομετρικού Σχεδίου 45/43 στην τοποθεσία Μερσινούδια του χωριού Έμπα στην Επαρχία Πάφου εκτάσεως 5 σκαλών 2 προσταθίων και 2000 τ.π. είναι άκυρη κα στερημένη οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.” 25 30

Τα σχετικά γεγονότα είναι τα πιο κάτω: 35

Στις 10 Δεκεμβρίου 1970 η αιτήτρια υπέβαλε στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας την αίτηση με Αρ. Α2228/70, σύμφωνα με το μέρος Β της υφιστάμενης πολιτικής της κυβέρνησης για την διάθεση κρατικής γης και ζητούσε να της παραχωρηθεί για την ανέγερση κατοικίας για τη θυγατέρα της μέρος ορισμένης κρατικής γης στο χωριό Έμπα της επαρχίας Πάφου. 40

5 Η κυβερνητική πολιτική εγκρίθηκε με Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αρ. 8624, 8787, 6408 και 13627, ημερομηνιών 27 Μαρτίου 1969, 29 Μαΐου 1969, 2 Μαρτίου 1967 και 25 Νοεμβρίου 1974, διαιρείται δε η πολιτική αυτή σε δύο κατηγορίες την "Α" και "Β" και περιέχονται σε έγγραφο που παρουσιάστηκε ως Τεκμήριο "Α". Δεν προτίθεται να αντιγράψω ολόκληρο το μακροσκελές αυτό έγγραφο θα περιοριστώ μόνο να αναφερθώ αν παραστεί ανάγκη στις σχετικές με την απόφαση αυτή παραγράφους.

10 Το Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, σαν αρμόδιο Τμήμα, σύμφωνα με την παράγραφο 9 του Μέρους (Β) της πολιτικής αυτής εξέτασε την αίτηση της αιτήτριας. Κατά τη διεξαχθείσα στις 27 Ιουλίου 1971 επιτόπια έρευνα εξακριβώθηκαν, σύμφωνα πάντα με τους καθ'ων η αίτηση και δεν υπάρχει τίποτε περί του αντιθέτου ενώπιόν μου, τα ακόλουθα γεγονότα:

20 "Η αιτήτρια ιδιοκτήτρια του ακινήτου με αρ. τεμ. 83/1 και 83/2 του Κυβερνητικού Χωρομετρικού Σχεδίου 45/43 του χωριού Έμπα, ζητούσε να της παραχωρηθεί το μέρος της κρατικής γης με αρ. τεμ. 80/1/1 του ιδίου πιο πάνω σχεδίου και χωριού, εκτάσεως πέντε (5) σκαλών δύο (2) προσταθιών και 2000 τετρ. ποδιών. Μεταξύ της ιδιοκτησίας της αιτήτριας και του αιτούμενου μέρους της κρατικής γης, όπως φαίνεται και στο σχέδιο, υπάρχει δημόσιο μονοπάτι.

30 Το εν λόγω μέρος της κρατικής γης ήταν ακαλλιέργητο, άγονο και πετρώδες και όπως πιστοποίησε η Χωροτική Αρχή Έμπα, η αιτήτρια θα το βελτίωνε και θα το χρησιμοποιούσε για γεωργικούς σκοπούς".

35 Ζητήθηκαν για το θέμα αυτό οι απόψεις της τοπικής Χωροτικής Αρχής του Επαρχιακού Γεωργικού Λειτουργού και του Επάρχου Πάφου. Οι δυο πρώτοι σύστησαν την παραχώρηση του τεμαχίου γιατί όπως ανέφερε ο Επαρχιακός Γεωργικός Λειτουργός η αιτήτρια επιχωμάτωσε τμήμα της κρατικής γης και το καλλιεργούσε με λαχανικά τα οποία άρδευε από νερό του λάσκου που βρίσκεται πάνω στην ιδιοκτησία της. Ο Έπαρχος Πάφου έφερε ένσταση, γιατί όπως ανέφερε η γη αυτή μπορούσε να οικοπεδοποιηθεί ή να χρησιμοποιηθεί για βιομηχανικούς σκοπούς και τυχόν παραχώρηση

μέρους αυτής θα επηρέαζε δυσμενώς την ορθολογιστική ανάπτυξη της. Μια λοιπόν και το τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας συμφώνησε με τον Έπαρχο Πάφου δόθηκαν σχετικές οδηγίες στον Επαρχιακό Κτηματολογικό Λειτουργό Πάφου, σύμφωνα με τη δικαιοκριντική εξουσία που παρέχεται στο τμήμα τούτο στην παράγραφο 9, της πιο πάνω πολιτικής, ο οποίος με την επιστολή του της 20 Ιουνίου 1974, πληροφόρησε την αιτήτρια, ότι η αίτησή της δεν μπορούσε να προωθηθεί περαιτέρω γιατί ήταν αντίθεση με την υφιστάμενη πολιτική της κυβέρνησης για τη διάθεση της κρατικής γης (ίδε Παράρτημα Γ).

Στις 29 Μαρτίου 1983 η αιτήτρια με επιστολή της προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών, (Παράρτημα Δ), ζήτησε επανεξέταση της αίτησής της. Ο Γενικός Διευθυντής με την επιστολή του ημερομηνίας 12 Απριλίου 1983, (Παράρτημα Ε), ζήτησε από το τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας που υπέβαλε την έκθεσή του στις 7 Ιουνίου 1983 (Παράρτημα ΣΤ). Στη συνέχεια το θέμα τέθηκε ενώπιον αρμόδιας Υπουργικής Επιτροπής, η οποία αφού μελέτησε την αίτηση την απόρριψε γιατί η αιτούμενη κρατική γη (α) βρίσκεται μέσα στην "κλειστή περιοχή" του χωριού Έμπα, (β) η καλύτερη χρήση της είναι οικοπεδική και όχι γεωργική, και (γ) πρέπει να διαφυλαχθεί για σκοπούς δημοσίας ωφέλειας. Στη συνέχεια το Υπουργικό Συμβούλιο κατά τη συνεδρία του της 29 Φεβρουαρίου 1984 ενέκρινε την απόφαση της αρμόδιας Υπουργικής Επιτροπής (Παράρτημα Ζ). Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με επιστολή ημερομηνίας 3 Μαΐου 1984, Τεκμήριο "Α", και την κάλεσε να εγκαταλείψει την επέμβασή της μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών. διαφορετικά θα λαμβάνονταν δικαστικά μέτρα εναντίον της.

Επειδή γίνεται ισχυρισμός στην αίτηση της αιτήτριας, ότι σε τρεις άλλες περιπτώσεις όμοιες με την περίπτωσή της, η αρμόδια Αρχή παραχώρησε στους ενδιαφερομένους την κρατική γη που ζήτησαν, οι καθ'ων η αίτηση μετά που αναφέρουν ότι η αιτήτρια δεν αξιοποίησε την αιτούμενη κρατική γη από το 1952 και τούτο εξακριβώθηκε κατά την επιτόπια έρευνα της 27 Ιουλίου 1971, ότι ήταν ακαλλιέργητο, άγονο και πετρώδες, αναφέρεται στις ακόλουθες τρεις περιπτώσεις:

“(α) η αρμόδια Υπουργική Επιτροπή κατά τη συνεδρία της με ημερομηνία 22 Ιουνίου, 1977 (παράγραφος 24 των

- πρακτικών της συνεδρίας, Παράρτημα 'Α') ενέκρινε την παραχώρηση προς τη Θεοδώρα Νικόλα Χριστοδούλου από την Έμπα του μέρους της κρατικής γης με αρ. τεμ. 84/1/1 (τώρα τεμ. 152.9) του Κυβερνητικού Χωρομετρικού Σχεδίου 45/43 του χωριού Έμπα, εκτάσεως τεσσάρων (4) σκαλών και τριών (3) προσταθιών, που δείχνεται με κόκκινο χρώμα στο σχέδιο, με τον όρο ότι θα συγχωνευθεί με την παρακείμενη ιδιοκτησία της με αρ. τεμ. 45. Το Υπουργικό Συμβούλιο κατά τη συνεδρία του με ημερομηνία 13 Ιουλίου, 1977 ενέκρινε την πιο πάνω απόφαση. Η αίτηση αυτή, με αρ. Α1007/69, υποβλήθηκε σύμφωνα με το μέρος 'Α' της υφιστάμενης πολιτικής της Κυβερνήσεως για τη διάθεση κρατικής γης και πάνω στο παραχωρηθέν μέρος της κρατικής γης η αιτήτρια επεμβαίνει από το έτος 1959 και το χρησιμοποιεί για γεωργικούς σκοπούς:
- (β) η αρμόδια Υπουργική Επιτροπή κατά τη συνεδρία της που έγινε στο Υπουργείο Εσωτερικών, στις 25 Ιουνίου, 1976 (παράγραφος 104 των πρακτικών της εν λόγω συνεδρίας, Παράρτημα 'Θ' ενέκρινε την παραχώρηση προς τον Οδυσσέα Γεωργίου Συμεού από την Έμπα του μέρους της κρατικής γης με αριθμό τεμαχίου 80/1 (τώρα τεμάχιο 152.8) του Κυβερνητικού Χωρομετρικού Σχεδίου 45/43 του χωριού Έμπα, εκτάσεως έξι (6) σκαλών και δύο (2) προσταθιών, που δείχνεται με βιολέ χρώμα στο σχέδιο. Το Υπουργικό Συμβούλιο κατά τη συνεδρία του με ημερομηνία 26 Αυγούστου, 1976 ενέκρινε την πιο πάνω απόφαση. Η αίτηση αυτή με αρ. Α1215/69 υποβλήθηκε σύμφωνα με το μέρος "Α" της ίδιας πολιτικής και ο κ. Συμεού επεμβαίνει από το έτος 1940 πάνω στο παραχωρηθέν μέρος της κρατικής γης και το καλλιεργεί με δημητριακά και λαχανικά, και
- (γ) η αρμόδια Υπουργική Επιτροπή κατά τη συνεδρία της που έγινε στο Υπουργείο Εσωτερικών στις 25 Ιουνίου, 1976 (παράγραφος 57 των πρακτικών της εν λόγω συνεδρίας, Παράρτημα 'Ι'), ενέκρινε την παραχώρηση προς την Κυριακού Γεωργίου Ξιναρή από την Έμπα, του μέρους της κρατικής γης με αρ. τεμ. 84 (τώρα τεμ.

152.6) του ιδίου πιο πάνω σχεδίου και χωριού, που δείχνεται με καφέ χρώμα στο σχέδιο. Το Υπουργικό Συμβούλιο κατά τη συνεδρία του με ημερομηνία 26 Αυγούστου 1976 ενέκρινε την πιο πάνω απόφαση. Η αίτηση αυτή με αρ. Α311/71 υποβλήθηκε σύμφωνα με το μέρος "Β" της προαναφερόμενης πολιτικής της κυβερνήσεως για τη διάθεση Κρατικής γης, και πάνω στο παραχωρηθέν μέρος της κρατικής γης επενέβησαν πριν 40 χρόνια οι προκάτοχοι της αιτήτριας και ανόρυξαν ένα λάκκο, ανήγειραν μια υδατοδεξαμενή και ένα δωμάτιο μηχανής που συνεχίζει να τα χρησιμοποιεί η κ. Ξιναρή. Ας σημειωθεί ότι το Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας απόρριψε άλλη αίτηση της ενάγουσας με αρ. ΜΑ 169/75 που αφορούσε παραχώρηση του μέρους της κρατικής γης, που δείχνεται με κίτρινο χρώμα στο σχέδιο και του μέρους της ίδιας γης, και της άλλης κρατικής γης με αρ. τεμ. 84/1/1/1 του ιδίου πιο πάνω σχεδίου και χωριού, που δείχνεται πορτοκαλλί χρώμα στο σχέδιο, για το λόγο ότι η προαναφερόμενη αίτηση αντίκειται προς την υφιστάμενη πολιτική της Κυβέρνησης για τη διάθεση κρατικής γης. Αντίτυπο της απορριπτικής επιστολής του Επαρχιακού Κτηματολογικού Λειτουργού Πάφου, με αρ. ΜΑ169/75 και ημερομηνία 15 Ιουνίου, 1979, Παράρτημα "ΙΑ". Η εν λόγω αίτηση υποβλήθηκε σύμφωνα με το μέρος "Β" της ρηθείσης πολιτικής της Κυβερνήσεως και δεν την σύστησαν η τοπική Χωροτική Αρχή και ο Έπαρχος Πάφου, ενώ ο Επαρχιακός Γεωργικός Λειτουργός σύστησε την παραχώρηση του τμήματος που έχει επιχωματωθεί από την αιτήτρια και καλλιεργείται με δημητριακά. Επίσης το Τμήμα τούτο σύμφωνα με τη διακριτική εξουσία που του παρέχεται με την παράγραφο 9 του μέρους 'Β' της εν λόγω πολιτικής απόρριψε την αίτηση με αρ. ΜΑ 32/75 του Φίλιππου Σοφοκλέους Ακουρσιώτη από την Έμπα, για τους ίδιους πιο πάνω λόγους. Αντίτυπο της απορριπτικής επιστολής με αρ. ΜΑ 32/75 και ημερομηνία 21 Μαΐου 1979, Παράρτημα "ΙΒ". Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε σύμφωνα με το μέρος 'Β' της ίδιας Πολιτικής και αφορούσε την παραχώρηση του μέρους της κρατικής γης με αρ. τεμ. 80/1/1 που δείχνεται με κόκκινες ραβδώσεις στο σχέδιο. Η τοπική

5

Χωριτική Αρχή, ο Επαρχιακός Γεωργικός Λειτουργός και ο Έπαρχος Πάφου δεν την σύστησαν γιατί ο κ. Ακουρσιώτης δεν επενέβαινε πάνω στο αιτηθέν μέρος της κρατικής γης και γιατί τούτο είναι αναγκαίο για κοινωφελείς σκοπούς”.

10

15

20

25

30

Πάνω στα γεγονότα που στηρίζεται η υπόθεση της αιτήτριας έχει διαπιστωθεί μια διαφωνία η οποία θα πρέπει να λυθεί. Το πρώτο σημείο είναι ότι ο πατέρας της αιτήτριας, κατά τους ισχυρισμούς της, καλλιεργούσε το επίδικο ακίνητο για άγνωστο χρόνο, και ότι η κατοχή του ακινήτου περιήλθε κατά το έτος 1952 στην ίδια και έκτοτε αυτή το καλλιεργούσε και εξακολουθεί να το καλλιεργεί μέχρι σήμερα. Ο δεύτερος ισχυρισμός είναι, ότι η αιτήτρια είναι ιδιοκτήτρια ακινήτων τα οποία, συνορεύουν με το επίδικο ακίνητο. Κατά τη διεξαχθείσα στις 27 Ιουλίου 1971, επιτόπια έρευνα εξακριβώθηκε, ότι τούτο ήταν ακαλλιέργητο, άγονο και πετρώδες. Ο Επαρχιακός Γεωργικός Λειτουργός ο οποίος στις 4 Οκτωβρίου 1971, εξέφρασε απόψεις πάνω στην αίτηση αυτή ανέφερε ότι η αιτήτρια επιχωμάτωσε τμήμα μόνο του μέρους της κρατικής γης και το καλλιεργούσε με λαχανικά. Είναι η θέση των καθ' ύλην η αίτηση ότι η επιχωμάτωση αυτή πρέπει να έγινε μεταξύ των δύο ημερομηνιών, γιατί εκτός από τις διαπιστώσεις της επιτόπιας εξέτασης, η αίτηση της αιτήτριας για την παραχώρηση της κρατικής γης υποβλήθηκε με βάση το μέρος Β, της τότε ισχύουσας πολιτικής της Κυβερνήσεως για τη διάθεση της κρατικής γης και όχι με το μέρος Α, δηλαδή τις επεμβάσεις, της ίδιας πολιτικής. Ο λόγος που έδωσε η αιτήτρια ήταν η ανέγερση κατοικίας. Όσον αφορά το θέμα της γειτνιάσεως των δυο κτημάτων, αξίζει να τονισθεί, ότι τούτα διαχωρίζονται από μονοπάτι.

35

40

Είναι η θέση των αιτητών, ότι η επίδικη απόφαση αντίκειται προς το Άρθρο 28 του Συντάγματος, και τούτο διότι σε άλλες περιπτώσεις το Υπουργικό Συμβούλιο δεν απέρριψε αλλά ενέκρινε τρεις αιτήσεις στην ίδια ακριβώς περιοχή, και οι οποίες, κατά την εισήγηση της αιτήτριας, είναι όμοιες με την περίπτωση της. Επειδή το θέμα της ομοιότητας των περιπτώσεων είναι βασικό στην επίκληση παραβιάσεως του Αρθρου 28 του Συντάγματος που καταχωρώνει την ισότητα πάντων ενώπιον του νόμου, της διοικήσεως και της δικαιοσύνης, έχω παραθέσει σε πλήρη έκταση τα γεγονότα που σχετίζονται με την κάθε μια από τις τρεις αυτές περιπτώσεις, όπως εξετέθησαν στην ένστα-

ση που κατεχώρησαν οι καθ'ων η αίτηση, ώστε να είναι δυνατή η σύγκριση. Είναι φανερό ότι δεν μπορεί να στηριχθεί θέμα δυσμενούς διάκρισης ή άνισης μεταχείρισης της αιτητορίας γιατί δεν πρόκειται περί ομοίων περιπτώσεων. Πρόκειται για δυο αιτήσεις που υποβλήθηκαν κάτω από το μέρος Α της τότε ισχύουσας πολιτικής της κυβερνήσεως για τη διάθεση της κρατικής γης και για μια περίπτωση που υποβλήθηκε κάτω από το μέρος Β της ίδιας πολιτικής, αλλά υπήρχαν στοιχεία που υποστήριζαν ότι η αιτήτρια ή οι προκάτοχοί της είχαν επέμβει πάνω στην κρατική γη που ζητούσαν από σαράντα τόσα χρόνια και είχαν ανορύξει δύο λάκκους και ανεγείρει υδατοδεξαμενή και δωμάτιο μηχανής, επιφέροντας έτσι πάνω στο παραχωρηθέν μέρος της κρατικής γης πραγματική βελτίωση. Είναι φανερό λοιπόν ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με τα κριτήρια που καθόρισε η ισχύουσα τότε κυβερνητική πολιτική, και δεν παραβαίνει είτε τις πρόνοιες του νόμου ή το Άρθρο 28 του Συντάγματος. Είναι δε πλήρως αιτιολογημένη.

Πριν κλείσω την απόφαση αυτή θα ήθελα να παρατηρήσω σε σχέση με την προδικαστική ένσταση των καθ'ων η αίτηση ότι "το Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία ή/και η προσβαλλόμενη πράξη ή/και απόφαση είναι μέσα στα πλαίσια του ιδιωτικού δικαίου ή/και οι καθ'ων η αίτηση έχουν ενεργήσει ως Fiscus", ότι οι πράξεις παραχώρησης κρατικής γης που είναι ιδιωτική περιουσία του Κράτους, αποτελούν μεν συμβάσεις αστικής φύσεως που φέρουν τον χαρακτήρα αγοροπωλησίας μια και βρίσκονται όμως κάτω από ειδικές συνθήκες και συνάπτονται σύμφωνα με ειδική διοικητική διαδικασία, αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις που μπορούν να προσβληθούν με αίτηση ακυρώσεως (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959 σ. 428-429 και Απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδας, 211(29)).

Στην υπό εξέταση υπόθεση η επίδικη απόφαση λήφθηκε κάτω από ειδική διοικητική διαδικασία που καθορίζει και ειδικές κατηγορίες και κριτήρια για τη διάθεση κρατικής γης. Αξίζει να αναφερθούν εδώ σαν σχετικά με τα πιο πάνω, το άρθρο 54(ε) του Συντάγματος, ο Περί Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Διακατοχή Εγγραφή και Εκτίμησις) Νόμος, Κεφ. 224 όπως τροποποιήθηκε, και ειδικότερα το Άρθρο 18 και οι Αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου, με αριθμό 8624, 6408 και 13627 που περιέχονται στο Παράρτημα Α, τιτλοφορούμενο

“Κυβερνητική Πολιτική επί της Διάθεσης της ‘Χαλίτικης’ και άλλης Κρατικής Γης”.

5 Επομένως πράξεις που λαμβάνονται σε σχέση με αυτή την ειδική διοικητική διαδικασία και τα κριτήρια που μπόηκαν όπως είναι και η επίδικη απόφαση δεν μπορεί παρά να θεωρούνται ως εκτελεστές διοικητικές πράξεις που μπορεί να προβληθούν με αίτηση ακυρώσεως.

10 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται και επικυρώνεται η επίδικη απόφαση στην ολότητά της σύμφωνα με το Άρθρο 146(4)(α) του Συντάγματος. Δεν δίδεται όμως καμιά διαταγή ως προς τα έξοδα.

15 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*